

dette Teater, og det vilde, tror jeg, føles som noget af en national Skam, om det ikke skulde kunne bestaa og klare sig. Teatret er et Udtryk for, hvor langt vi er komne derude i Provinsen, og jeg haaber, som sagt, at Forslaget om det Tilskud, som er blevet modtaget saa velvilligt af den højtærede Kultusminister, hvorfor jeg takker ham, maa blive vedtaget, ikke mindst ved alle vi gode Jyders Hjælp.

Rode: Det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) ankede over den forrykkede Balance, og jeg for mit Vedkommende er enig med ham i, at det havde været ønskeligt, om vi i Aar havde kunnet oversende Finanslovsforslaget til Landstinget med Balance. Men jeg tror, at naar dette ikke sker, skyldes det, som jeg sagde i mine første Bemærkninger, en daarlig Taktik fra det højtærede Ministeriums Side. En Masse af de Bevillinger, vi optager her ved tredie Behandling, burde have været optaget paa Finanslovsforslaget fra først af. De kunde have været der, og sammen med dem kunde der have været foreslaaet adskilligt større Indtægtsbevillinger, end der er foreslaaet. Hvis vi anvendte den Fremgangsmaade, man anvender andre Steder, at man ikke blot retter Udgifterne i Løbet af det Halvaar, man behandler Finanslovsforslaget, men ogsaa retter Indtægterne efter de Erfaringer, man har gjort i Løbet af det Halvaar, der er gaaet, maatte vi i dette Øjeblik forhøje de kalkulerede Indtægter af Skatterne og paa andre Omraader meget betydeligt, adskilligt betydeligere end de Udgiftsforhøjelser, her er Tale om. I Virkeligheden er den Underbalance, som fremkommer ved disse Bevillinger her, kun nominal. Hvad angaar det ærede Medlems Klage over Bevillingernes Karakter og Flothed, vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar han sagde, at hans Parti var det, som havde været mest økonomisk, og at andre Partier havde været mere ivrige for at give ud, saa er det besynderligt at se, at det Parti, det ærede Medlem tilhører, kun paa et eneste Omraade er sparsommeligt til det yderste. Det er hver Gang, det drejer sig om at søge at forbedre Kaarene for de ringest stillede af Statens Funktionærer; saa holder det ærede Medlems Parti igen, det er de eneste Punkter af Betydning, hvor der er Uoverensstemmelse mellem os og det ærede Medlems Parti. Det ærede Medlem (J. H. Jensen) fremførte saa en Anke over, at der var optaget Bevillinger paa nye Felter, nemlig

til Musikken. Men det er ikke rigtigt; det er kun en Fornyelse af tidligere Bevillinger, endogsaa en Nedsættelse af tidligere Bevillinger. Der har i 3 Aar været givet til Musikken 2,000 Kr. mere, end der bevilges gennem de Forslag, her stilles. Jeg for mit Vedkommende beklager meget, at man er gaaet til Nedsættelse paa Musikkens Omraade. Naar man ser, hvad der bevilges her til andre Kunstarter, forekommer det mig, at Musikken er meget daarligt stillet, og det er kun den Omstændighed, at man sagde os, at et Forsøg paa at opretholde det oprindelig af Ministeren stillede Forslag om at bevare Summens Størrelse, 8,000 Kr., maaske vilde medføre, at Bevillingen helt gik ud, som har tvunget os til at nøjes med at stille Forslag om de 6,000 Kr. Jeg vil ikke hermed sige, at det er urigtigt, at man har nedsat Bevillingen til Koncertforeningen med 2,000 Kr.; men jeg tror, at den samlede Sum til Musikken er saa ringe, at de 2,000 Kr. burde være kommet Musiklivet til gode paa andre Punkter. Jeg vil ikke overfor det ærede Medlem holde nogen Tale om Musikkens Betydning, det er ganske overflødigt; men det forbauser mig, at man netop fra den Side gaar mod denne Kunst, om hvilken jeg dog tør sige, at det er den mest umiddelbart virkende Kunst, den, som har den største Evne til at gribe de enkleste Sind, den, som kan opildne de største Mässer. Det ærede Medlem hørte her, da vi for nogle Aar siden talte om Bevillingerne til Militærmusikken, fra sit Partis Side store Taler om Musikkens Betydning, om dens forædlende Magt, om dens Kulturværdi o. s. v., og det ærede Medlem blev saa opildnet af denne Tale, at han med Fyrighed rejste sig og stemte for disse Bevillinger; da opfordrede han ingenlunde til at blive siddende ned, naar der skulde stemmes over disse Bevillinger. Jeg haaber, det ærede Medlem ikke maa faa mange Meningsfæller, men at man her vil anerkende Musikken paa samme Maade, som den anerkendes af alle civiliserede Statssamfund, gennem Tilskud fra Statens Side.

Naar det ærede Medlem (J. H. Jensen) dernæst sammen med andre — og her er han jo ikke Talsmand mod sit Parti, men for sit Parti — ønsker Bevillingen til det kgl. Teater ændret, indtager det ærede Medlem en vis Særstilling, for saa vidt han heller ikke ønsker Kapellets Lønninger forhøjede, saaledes som hans Parti dog ønsker. Jeg tror, at de ærede Med-